

Що я дізнався про мир, коли батько носив мене на спині

Усе своє життя я думав лише про одне. Я хотів побудувати світ, у якому панує мир; світ, де немає воєн і протистоянь, де все людство живе в любові. Хтось може сказати: «Почекайте! Хіба можливо змалечку думати про мир?» Невже це дивно, що дитина мріє про мирний світ?

1920 року, коли я народився, Корея була окупована Японією. Одразу після звільнення спалахнула Корейська війна, а згодом почалася азійська фінансова криза та інші численні важкі негаразди. Протягом багатьох років моя країна не знала миру. Але ці часи були періодом страждань і сум'яття не лише через те, що відбувалося в Кореї. Дві світові війни, війна у В'єтнамі та війни на Близькому Сході показують, що люди у світі постійно ворогують між собою, направляючи одне на одного зброю і завдаючи бомбових ударів. Можливо, для людей, які бачать такі жахливі картини закривавлених тіл і зламаних кісток, спокій був тим, про що можна лише мріяти. Але миру досягти не так і важко. Наприклад, ми можемо знайти спокій у повітрі, яким дихаємо, у природі довкола нас і в людях, котрі нас оточують.

У дитинстві луки були моїм домом. Проковтнувши миску рису на сніданок, я відразу вибігав з дому і проводив цілісінький день на пагорбах і біля струмків. Я міг цілий день блукати лісом, де жило безліч різних птахів і звірів. Я їв трави та ягоди й ніколи не був голодним. Ще дитиною, варто мені було піти до лісу, я відчував полегшення і тілом, і душею.

Награвшись на пагорбах, я часто там і засинав. Батько був змушений іти шукати мене. Коли десь удалині я чув, як він мене гукав: «Йон Мьон! Йон Мьон!» — навіть уві сні я не міг стримати усмішки. У дитинстві мене звали Йон Мьон. Батьків голос будив мене, але я вдавав, що все ще сплю. Татко брав мене на спину і ніс додому. Коли він зносив мене вниз із пагорба, мою душу заповнювали відчуття цілковитої безпеки і спокою — це і був мир. Так, лежачи на батьковій спині, я і дізнався про мир.

Я любив ліс, бо в ньому все існує в гармонії. Жодні форми життя в лісі не борються одна з одною. Звичайно, одна істота з'їдає іншу, і її потім теж хтось з'їдає, але це відбувається, тому що вони голодні і їм потрібне харчування. Вони борються не через вороже ставлення одна до одної. Птахи не ненавидять інших птахів. Тварини не ненавидять інших тварин. Деревя не ненавидять інші дерева. Щоб настав мир, слід позбутися ворожнечі. Люди — єдині істоти, які ненавидять інших представників свого ж виду. Ми ненавидимо людей з іншої країни або тих, хто сповідує іншу релігію чи просто думає по-іншому.

Я відвідав майже двісті держав. І мало де в світі вже в аеропорту я міг зробити висновок: «Це справді мирне і радісне місце». Було багато країн, де через громадянську війну солдати тримали зброю наготові, охороняючи аеропорти та блокуючи вулиці. Вдень і вночі лунали постріли. Кілька разів я опинявся за крок від смерті там, куди приходив закликати до миру. Наш світ все ще сповнений нескінченної низки як малих, так і великих конфліктів і протистоянь. Десятки мільйонів людей страждають від голоду, оскільки їм немає чого їсти. Проте на зброю ідуть трильйони доларів. Однак грошей, витрачених на зброю та бомби, вистачило б, щоб нагодувати усіх цих людей.

Я присвятив своє життя побудові мостів миру між країнами, які ненавидять одна одну як ворогів через ідеологію або релігію. Я створив форуми, де можуть зустрітися іслам, християнство та юдаїзм. Я працював над узгодженням поглядів Сполучених Штатів і Радянського Союзу, коли вони сперечалися між собою за Ірак. Я сприяв процесу примирення між Північною та Південною Кореєю. Я робив це все не

заради грошей чи слави. Відтоді, коли я став достатньо дорослим, щоб розуміти, що відбувається у світі, я мав тільки одну мету – аби світ жив у мирі як одне ціле. Я ніколи не прагнув чогось іншого. Нелегко жити і вдень і вночі заради миру, але ця праця робить мене найщасливішою людиною.

Під час холодної війни ми відчували біль, коли світ було розділено навпіл через ідеологію. Тоді здавалося, що варто зникнути комунізму, і настане мир. Але тепер, коли холодна війна минула, ми бачимо ще більше конфліктів. Нині розділення відбувається за расою та релігією. Ворогують багато країн, які межують одна з одною. До того ж є країни, де люди розділені за расами, релігіями чи регіонами, в яких вони народилися. Люди вважають тих, хто на протилежному боці, ворогами і відмовляються відкривати свої серця одне одному.

Поглянувши на історію людства, ми побачимо, що найбрутальніші та найжорстокіші війни відбувалися не між країнами, а між расами. Найстрашнішими серед них були міжрасові війни, де приводом була релігія. Під час громадянської війни у Боснії, яка вважається одним з найстрашніших етнічних конфліктів двадцятого століття, було жорстоко вбито тисячі людей, включно з великою кількістю дітей. Я впевнений, що ви добре пам'ятаєте терористичний акт 11 вересня 2001 року, коли тисячі невинних людей загинули в будівлях Всесвітнього торгового центру в Нью-Йорку, повністю зруйнованих після того, як у них врізалися пасажирські літаки. Нещодавно у секторі Гази в Палестині та на півдні Ізраїлю сотні людей загинули внаслідок подібного жорстокого конфлікту. Будинки знищено, а люди на межі виживання. Усе це сумні наслідки конфліктів між етнічними групами та релігіями.

Що змушує людей так ненавидіти і вбивати одне одного? Звичайно, є багато причин, але майже завжди це пов'язано з релігійними відмінностями. Так було з війною в Перській затоці, яка велася через нафту. Це стосується арабсько-ізраїльського конфлікту за контроль над Єрусалимом. Коли расизм використовує релігію як привід, проблема стає надзвичайно складною. Ми вважали, що злі примари релігійних

воєн закінчилися ще в середньовіччі, однак вони продовжують переслідувати нас і у двадцять першому столітті.

Релігійні війни і далі спалахують через те, що багато політиків використовують ворожнечу між релігіями заради задоволення своїх егоїстичних намірів. Стикаючись з політичними цілями, релігії втрачають свій шлях і починають хитатися. Вони втрачають бачення свого первісного призначення, згідно з яким існують заради досягнення миру. Відповідальність усіх релігій полягає у побудові миру в усьому світі. На жаль, ми бачимо, що замість цього релігії стають причиною конфліктів. За такими злими діями стоять політичні махінації з метою отримання влади і грошей. Передусім лідер відповідальний за збереження миру. Але часто лідери чинять навпаки і ведуть світ до протистояння та насильства.

Використовуючи мову релігії та націоналізму, лідери приховують свої егоїстичні амбіції. Якщо їхня душа не є праведною, країни та народи блукатимуть у неспокої. Релігія і любов до свого народу не є злом за своєю суттю. Вони цінні, якщо їхня сила спрямована на внесок у побудову глобальної людської спільноти. Коли ж стверджується, що правильною є тільки конкретна релігія або етнічна група, тоді як до інших релігій та етнічних груп ставляться з презирством і переслідуваннями, релігія та любов до нації втрачають свою цінність. Коли релігія заходить так далеко, що зневажає інші релігії і ставиться до них, як до чогось нікчемного, вона перестає бути втіленням добра. Те ж можна сказати і про випадки, коли ви вважаєте, що лише ваша країна або релігія є праведною.

Істина Всесвіту полягає в тому, що ми повинні визнавати й допомагати одне одному. Це відомо навіть найменшим тваринам. Коти і собаки не дуже ладнають між собою, але якщо вони ростуть в одному домі, то піклуються про потомство одне одного та стають друзями. Те ж саме відбувається і серед рослин. Лоза, що звивається по дереву, залежить від стовбура, який її підтримує. Але дерево не каже: «Гей, що ти крутишся довкола мого стовбура?» Принцип Всесвіту полягає в тому,

щоб усі жили разом, заради одне одного. Кожного, хто відступає від цього принципу, чекає неминуча смерть. Якщо народи або релігії, вороже ставлячись, будуть нищити одне одного, людство не матиме майбутнього. Через цей безкінечний терор і війни одного дня людство може просто перестати існувати. Але це не означає, що надії немає. Однозначно, надія є.

Упродовж усього мого життя я ніколи не втрачав цієї надії і завжди мріяв про мир. Щоб створити об'єднаний світ, я хочу повністю усунути стіни та перешкоди, які всіляко розділяють наш світ. Я хочу прибрати стіни між релігіями та між расами й заповнити прірву між багатими та бідними. Варто цього досягти, і ми зможемо відновити світ миру, первісно створений Богом. Я говорю про світ, де ніхто не голодує і не плаче. Щоби зцілити світ, у якому згасла надія і якому бракує любові, нам потрібно відновити чистоту душі, притаманну нам у дитинстві. Щоб позбутися бажання володіти дедалі більшою кількістю матеріальних благ і відновити прекрасну сутність людини, нам потрібно повернутися до принципів миру та подиху любові, яких ми навчилися, коли наші батьки несли нас на спинах.

Revision #2

Created 24 February 2024 17:59:33 by andres

Updated 25 February 2024 07:29:08 by andres